

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1440/2015
09.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у предмету предлагача Ћ.Д., И.Д., О.Д., свих из Б., чији је заједнички пуномоћник М.Р., адвокат из Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 п 135/14 од 29.07.2015. године, у седници одржаној 09.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Београду Р4 п 135/14 од 29.07.2015. године и предмет враћа на поновно суђење истом суду.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 п 135/14 од 29.07.2015. године, одбачен је предлог предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

Против наведеног решења предлагачи су изјавили жалбу због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 386. у вези члана 402. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82... „Службени гласник РС“ 46/95... 55/14), на чију сходну примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да је жалба основана.

У поступку није учињена повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП на коју Врховни касациони суд, као другостепени суд у овом поступку пази по службеној дужности.

Предлагачи су Вишем суду у Београду поднели захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду П 61625/10. У предлогу су навели да су поднели тужбу Другом општинском суду у Београду 26.12.2005. године ради накнаде нематеријалне штете, те да је радњама Првог основног суда у Београду и радњама Апелационог суда у Београду повређено право на суђење у разумном року. Предложили су да се сваком подносиоцу захтева накнаде трошкови за сваку годину од по 150 евра у динарској

противвредности почев од 2005. године до исплате. Поред тога тражили су и утврђење дискриминације грађана односно утврђење повреде права на једнаку законску заштиту из члана 21. Устава РС.

Закључујући да захтев предлагача не садржи све што један захтев треба да садржи у смислу члана 98. ЗПП, јер је по оцени првостепеног суда нејасно шта представља садржину овог захтева, какву накнаду нематеријалне штете подносиоци потражију, да поред заштите права на суђење у разумном року траже и утврђење повреде права на једнаку заштиту односно утврђење дискриминације, као и да су предлагачи пропустили да наведу да се износ у еврима обрачунава и исплаћује у динарској вредности, Виши суд је овакав захтев одбацио као непотпун, неразумљив и недозвољен на основу члана 101. став 5. ЗПП.

Основано се у жалби указује да је решење донето уз погрешну примену одредаба парничног поступка, ванпарничног поступка и Закона о уређењу судова.

Према члану 8а Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13) странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року (став 1). Захтевом из става 1. овог члана може се тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року (став 2). Ако се захтев односи на поступак који је у току пред Привредним апелационим судом, Прекршајним апелационим судом или Управним судом, о захтеву одлучује Врховни касациони суд (став 3). Поступак одлучивања о захтеву из става 1. овог члана је хитан (став 4). По члану 8в истог закона на поступак за заштиту права на суђење у разумном року и накнаде за повреду права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе закона којима се уређује ванпарнични поступак.

На основу члана 30. Закона о ванпарничном поступку, у ванпарничном поступку сходно се примењују правила из Закона о парничном поступку.

По члану 98. Закона о парничном поступку тужба, противтужба, одговор на тужбу и правни лекови подносе се у писаном облику (поднесци). Поднесци морају да буду разумљиви, да садрже све оно што је потребно да би по њима могло да се поступи, а нарочито означавање суда, име и презиме, пословно име привредног друштва или другог субјекта, пребивалиште или боравиште односно седиште странака, њихових законских заступника и пуномоћника ако их имају, предмет спора, садржину изјаве и потпис подносиоца.

У овом случају, по оцени Врховног касационог суда, поднети захтев није непотпун, неразумљив и недозвољен. Наиме, из садржине захтева као и предлога за доношење одлуке јасно је опредељен захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду П 61625/10. Околност што поред овог захтева предлагачи траже и утврђење дискриминације, и околност што нису прецизирали коју врсту штете потражују у овом поступку, не чини захтев непотпуним, неразумљивим или недозвољеним у смислу цитираних законских одредби. Због тога је суд био у обавези да изврши увид у списе предмет

на који се односи захтев за заштиту права на суђење у разумном року и одлучи о основаности тог захтева.

На основу члана 401. тачка 3. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**